

Apologia: «Sorprèn que tal com va tot no hi haja més cançons reivindicatives»

Estrenem el nou clip del quartet de Vila-real, «L'illa» | Parlem amb la banda sobre el nou disc que està a punt de publicar, 'Eterna tempesta'

Apologia | Alma Batalla

A Vila-real, ara fa uns tres anys, es va aplegar un quartet de punk rock sota el nom d'**Apologia**. El 2019 va debutar amb un àlbum homònim autoeditat i ara estan a punt de publicar el segon treball d'estudi, *Eterna tempesta* (autoeditat, 2022). N'avancem "L'illa", acompanyat d'un videoclip realitzat per Víktor Ruiz. A més, parlem amb Pablo Valle, vocalista, baixista i lletrista de la banda, perquè ens avanci algun dels detalls del nou disc.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=_pw0aZqBhyY

El tema que estrenem, "L'illa", és una clara crítica a les xarxes socials i les falses "vides excitants" que s'hi mostren.

Creiem que les xarxes són una gran eina comunicativa, però que hem d'aprendre a fer-ne ús de manera responsable. Al tema parlem d'una illa on totes ens reunim de manera digital i on tot és *perfecte*: cossos normatius, activitats apassionants, gent somriguent, festes, diversió... una vida paral·lela on la usuària decideix com vol mostrar-se a la resta. Durant la pandèmia i el confinament, la utilització de les xarxes es va multiplicar. La cançó aborda les contradiccions de caure en el joc, tot i ser una persona crítica cap al mateix, i de la necessitat d'una gestió responsable de les xarxes.

El videoclip està enregistrat al Casal Popular de Vila-real. Quina implicació teniu en l'associacionisme local?

El Pinya i jo som membres fundadors i militants actuals del Casal Popular de Vila-real, i Alberto i Jerjes hi van de manera freqüent. La militància, com la música, és una part molt important de la nostra vida, per això és freqüent que apareguen unides a les nostres cançons.

Parlem del segon disc que esteu a punt de publicar. Quina evolució heu observat des del debut, 'Apologia'?

Doncs la veritat és que han influït prou factors, però tal volta jo en destacaria dos. En primer lloc, este disc ha estat produït per dos productors, Pedro Martínez (**EUKZ**) -que ja ens havia produït el primer- i **Sam Ferrer**, i cadascú ha aportat i ens ha transmès la seua forma de veure la música, i això es veu reflectit en la riquesa del disc. A més, *Eterna tempesta* va ser enregistrat en una masia als Ports, on vam estar convivint dues setmanes aïllats del món, tocant, treballant les cançons i cuidant cada detall nit i dia, des d'un simple *break* de bateria fins al so de guitarra que ens demanava cada cançó. Va ser una de les millors experiències de la nostra vida, ens va canviar la manera d'entendre i de viure la música; vam aprendre molt.

Apologia Foto: Alma Batalla

La vostra és una proposta que combina el pop-rock amb moments contundents del punk, que més enllà de les guitarres potents, també es marquen per la veu gutural de David Pinya. Com construïu la vostra sonoritat? Quins referents teniu?

Definir la música en general no és fàcil, i menys la pròpia. Nosaltres ens sentim més còmodes amb la definició de grup de punk-rock, perquè sempre és on acabem. A partir d'ací, bevem d'altres estils com ara el rock, el mètal, el rock alternatiu i el pop, que són estils que també ens agraden i que escoltem de manera habitual. Pel que fa a referents, probablement el grup que ens uneix a

totes siga **Berri Txarrak**. De fet, jo duc el Jaio.Musika.Hil tatuat! [RIU]. Però també ho és **Desakato**, **El Último Ke Zierre**, **Obrint Pas**, **Inadaptats**, **Rise Agaisnt** o **Foo Fighters**. Realment podríem estar hores parlant de grups i d'artistes que, fins i tot tenint un estil totalment diferent al nostre, ens agraden i d'una manera o altra ens influeixen en la nostra música, com per exemple **Rosalía**.

Tot i que en general tot el disc, i tot el vostre repertori, destaca per la contundència, a 'Eterna tempesta', també hi ha alguna balada: "A dins del teu cor" amb Laura Honrubia (Maluks).

Sí, este tema és un poc especial i diferent de la resta del disc. Es tracta d'una conversa real de matinada, en plena pandèmia, entre dues amigues (Laura i jo). Amb la peculiaritat que eixes persones, a banda d'amigues, són també músiques, i van decidir, entre les dues, contar la història en una cançó. Ens agradava la idea de mostrar un **Apologia** diferent, de provar i jugar amb sonoritats i emocions diferents. I si a més tens la sort de comptar amb Laura, que a banda de cantant és violinista professional, és brutal. Ens va permetre donar un altre plus a la cançó.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=EXtlcX7Ya1Q>

És un disc amb molta reivindicació: "Victòries", "Canviarem la història", "Cauran"... Us considereu un grup protesta?

No ens ho havíem plantejat mai això [RIU]. No fem lletres o cançons reivindicatives de manera conscient. Escrivim sobre allò que veiem, que pensem i sentim. Evidentment, la militància és part de la nostra vida i les cançons no deixen de ser un reflex de nosaltres. El que sembla sorprenent és que amb tot el que està passant no hi haja més cançons polítiques o reivindicatives.

Més enllà de la reivindicació, també deixeu espai a temes més d'amor, amb cançons com "A ple pulmó" o "Miedo".

Tot el disc explica uns estats d'ànim, unes emocions i sensacions viscudes durant la pandèmia, i l'amor és una d'elles. "A ple pulmó", per exemple, conta una història d'amor que moltes hem pogut viure durant la pandèmia amb tocs de queda i altres impediments que encara ho feien tot més difícil. Una relació on es queden coses a dir, cartes per mostrar i que finalment es diuen en forma de cançó. I qui sap? Potser la persona de la qual parlem en la cançó, acaba sabent que és ella la de la història...

A més d'amb Laura Honrubia (Maluks), al disc també heu col·laborat amb Mafalda, El Feo i David Nadal (Vaire). Com han sorgit les seves participacions?

Estem molt contents amb totes les col·laboracions, pensem que cadascuna aporta el seu toc i fan molt millor el disc. Nosaltres no valorem les col·laboracions pel nom de l'artista o per sumar reproduccions a les plataformes, sinó que busquem la persona que ens aporte el que ens demana la cançó. Per això la decisió de quines col·laboracions ens agradarien al disc sempre la deixem per a després de gravar. **Mafalda**, i en especial la versatilitat de la veu de Marcos, ens encanta.

Sabíem que li agradava la nostra música, així que va ser molt fàcil. **El Feo** és de Vila-real, ens coneixem de fa molts anys, ens hem criat anant als concerts d'**EUKZ** (són com una religió al nostre poble), i no va dubtar quan li vam preguntar per participar. De la mateixa manera que David de **Vaire**, que és un grup emergent de la Marina que ens agrada molt, que de seguida va dir que sí. Pel que fa a Laura, però, nosaltres no la comptem tant com a col·laboració, ja que en formar part de la composició de la música i de la lletra per a nosaltres és coautora del tema.